

DIUMENGE VI DE PASQUA

L'Esperit de veritat serà sempre amb vosaltres. *Amb crits d'alegria*

anuncieu aquesta nova, feu-la arribar fins a l'extrem de la terra. Digueu: «El Senyor ha alliberat el poble de Jacob, el seu servent.»(Is 48, 20) La joiosa celebració

del temps pasqual no deixa en l'ombra, com a viscuda en les nostres comunitats, la dificultat i els falls trobats en el testimoniatge cristià. Les Esglésies destinatàries de la primer carta de Pere ja s'enfronten a una hostilitat latent; la comunitat joànica es troba igualment al davant d'aquest fet que és el "món": Joan designa així aquells que es tanquen voluntàriament a l'acolliment de Jesús i que, per tant, no poden rebre el seu Esperit.

LA TAULA DE LA PARAULA

PRIMERA LECTURA: Actes 8, 5-8. 14-17

PER APROFUNDIR

L'Evangeli desborda de Jerusalem. En els Fets, la Paraula circula i fa circular els homes: vet aquí Felip, l'evangelista de Samaria! Per Pere i Joan, el Senyor dóna testimoni de la missió de Felip i dóna el seu assentiment a aquesta expansió missionera.

El ritu de la imposició de mans va precedir d'una pregària on l'Esperit apareix com un do. El naixement de la fe individual a brollat de l'escolta de la Paraula que presenta el Crist; l'Esperit és a l'origen del testimoniatge. També ho era a Fets 1-2; la fe dels deixebles sorgí en la relació que s'ha nuat amb Jesucrist; aquesta fe precedeix la seva vocació a ser testimonis i a rebre l'Esperit de Pentecosta. L'aventura de Simó, que no és conservada en aquest fragment que llegim avui, recorda que que es pot aixecar, a l'interior de la comunitat cristiana, una temptació de voler "domesticar" l'Esperit.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector s'haurà fixat en les dues parts d'aquest text per a millor distingir-les en la seva proclamació:

- La predicació de Felip a Samaria:
 - + l'arribada de Felip: *En aquells dies Felip baixà a la província de Samaria, i predicava el Messies als de la regió*
 - + l'acolliment de la multitud:

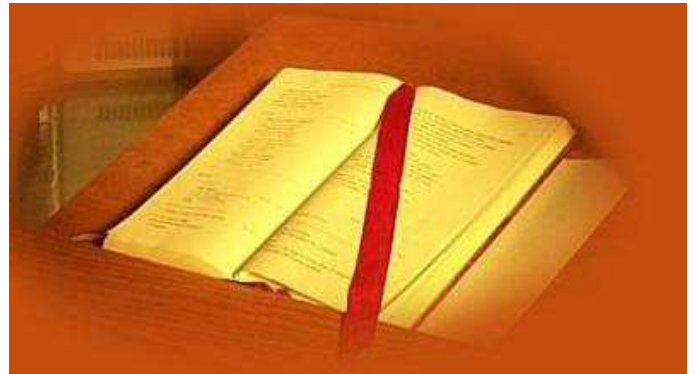
*. . Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo
. i de veure els prodigis que feia: els esperits impurs sortien de molts de posseïts,
giscant tant com podien,
. i molts d'invàlids o paralítics recobraven la salut.*

+ La joia que marca el progrés La gent d'aquella província se'n va alegrar molt.

- La visita pastoral de Pere i Joan:
*+ la nova del que passa a Samaria arriba a Jerusalem on han romàs els Apòstols:
Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samaria havia acceptat la paraula
de Déu,*

+ Pere i Joan són enviat en missió: els enviaren Pere i Joan.

*+ descobreixen el que és a punt de néixer: Hi anaren i pregaven per ells perquè
rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només
havien estat batiats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les
mans i rebien l'Esperit Sant.*

EL SALM 65

Les meravelles obrades en l'alliberament de l'Èxode condueixen la terra a admirar el poder de Déu, i enfonsen els beneficiaris d'aquesta salvació en l'alegria. Al terme, al final, el fidel insereix aquí la seva acció de gràcies en l'acció cultural de tota l'assemblea. Cascú pot dir en què participa en aquesta salvació; d'aquesta manera, ell troba el seu lloc en el mar de l'acció divina, beneeix aquest Déu sempre proper als seus. Tota la terra és convidada a lloar el Salvador d'Israel.

La nostra pregària d'aquest salm beneeix Déu per la salvació que realitza en la persona de Jesús i ens recorda, encara una vegada més, la dimensió universal del projecte del nostre Déu.

R/ Aclama Déu, tota la terra.

SEGONA LECTURA: primera carta de Pere 3, 15-18

PER APROFUNDIR

L'Església de l'època no sembla patir una persecució oficial: és més otst –es diria– és l'ambient que és sentit com hostil. Dels cristians són percebuts al marge, suporten la calúmnia: una situació així es mostra VITE USANTE... en aquestes circumstàncies, és en primer la conducta en la vida de cada dia que té el seu pes: fer el bé ser desarmarà les crítiques. Però el testimonatge cristià deu avançar més: l'autor convida de forma positiva tot cristià a arnar compte de l'esperança que a posat en els nostres cors la fe en la vic tòria de Crist mort i ressuscitat. El nostre text s'acaba... et es fonamenta en un

extracte d'un himne baptismal: en la seva Pasqua el Crist permet a tots de tenir accés a Déu. Al cristià de prendre el mitjans i de tenir l'audàcia de fer creïble l'esperança que és present en ell.

Com el del primer diumenge, el nostre món encara té necessitat encara té necessitat, i d'amor concret i d'esperança en un futur.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector distingirà en la seva preparació, per millor portar a terme el seu ministeri:

- **L'adreça inicial:** *Estimats:*
-
- El fonament de l'actitud Cristiana: *Reverenciau de tot cor el Crist com a Senyor.*
- La conducta dels deixebles enmig de la gent:

+ Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu;

+ però feis-ho serenament i amb respecte.

+ Guardau neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians, s'hauran d'avergonyar d'haver-ne malparlat. Si és voluntat de Déu, val més sofrir per haver obrat el bé que per haver obrat malament.

- L'himne cristià que conclou aquest fragment: *També Crist va morir una vegada per raó dels pecats.*
- *Ell, el just, va morir pels injusts, per conduir-nos a Déu.*
- *El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida.*

L'EVANGELI: de Joan 14, 15-21

PER APROFUNDIR

El discurs d'adéu de Jesús abasta ben prou la nostra experiència cristiana de cada dia. El text d'aquest diumenge s'enquadra en una crida a **estimar**. Els manaments agafen un rostre plural, perquè la crida fonamental a estimar no es pot traduir més que en una multitud de disposicions particulars. La vida de la que viuen els deixebles és participació des d'aquí baix en la mateixa vida del Ressuscitat, en el seu amor. Pel Pare, el deixeble es troba sol·licitat en la seva llibertat per a provar d'ajustar-se als manaments de Jesús, a l'amor que o resumeix tot.

Fruit de la petició del Fill al Pare, és promès l'Esperit. A vegades traduït per Consolador, el terme tècnic Paracletos a Joan és millot traduït per DEFENSOR, advocat defensor. El procés entre el món i Jesús continua, en efecte, durant el temps de l'Església. Jesús ha estat el primer Defensor; el seu Esperit –perquè es tracta de l'Esperit de Jesús Veritat-, serà a partir d'ara amb els deixebles, per sempre; i ells ja en fan l'experiència en la seva vida.